

Để viết tốt hơn các em cần phải luyện tập chăm chỉ cũng như tham khảo thêm ở các bài văn mẫu. Hãy chứng tỏ rằng Bác Hồ sống vô cùng giản dị, thanh bạch lớp 7 tại chuyên trang của chúng tôi. Nó sẽ giúp các em có thêm nhiều kiến thức về Bác Hồ sống vô cùng giản dị, thanh bạch lớp 7 ý nghĩa phong phú và những từ ngữ hay hơn để áp dụng vào bài làm của mình. Dưới đây là một số bài văn Hãy chứng tỏ rằng Bác Hồ sống vô cùng giản dị, thanh bạch lớp 7 ngắn gọn, có ý nghĩa nhất được chia sẻ miễn phí, hỗ trợ các em ôn luyện hiệu quả.

Dàn ý chi tiết chứng tỏ rằng Bác Hồ sống vô cùng giản dị, thanh bạch

Mở bài:

- Giới thiệu lối sống giản dị, thanh bạch của Bác:

Mỗi người con của đất nước Việt Nam đều biết ơn, tôn kính chủ tịch Hồ Chí Minh - vị cha già kính yêu của dân tộc. Chúng ta, đặc biệt là thế hệ thanh thiếu niên luôn được khuyến khích học tập và làm theo tấm gương đạo đức của Người. Một trong những vẻ đẹp phẩm chất đáng trân trọng ở Người là lối sống giản dị, thanh bạch.

Thân bài:

Sự giản dị, thanh bạch thể hiện trong cách ăn:

- Bữa ăn của Bác không phải bất cứ loại sơn hào hải vị, thức lạ của quý nào mà ngược lại rất đạm bạc, chỉ có cơm trắng với vài món rau, dưa giản đơn
- Bác vô cùng tiết kiệm và trân trọng thành quả của người nông dân, khi ăn Bác không để rơi một hạt cơm nào
- Khi đi chiến dịch, nhân dân mời Bác ăn những bữa cơm thật thịnh soạn nhưng Bác không nhận, mà mang cơm của mình đi hoặc cùng ăn những bữa cơm, bữa ngô, khoai, sắn cùng bộ đội và nhân dân
- dịp lễ tết, được biếu món gì lạ, ngon Bác đều mời anh chị phục vụ ăn cùng
- Thức ăn còn lại Bác sắp xếp tươm tất, Bác không muốn để người khác ăn phần thừa của mình.

Sự giản dị, thanh bạch thể hiện trong cách mặc:

- Bộ quần áo kaki của Bác đã sờn vai
- Bác mặc cả những bộ đồ bà ba màu nâu giản dị, bởi vậy Bác như một người cha già thân thương mà ta có thể gặp ở những gia đình Việt Nam
- Đôi dép lốp đã mòn đồng hành cùng Bác trên bao chặng đường gập ghềnh, hiểm trở
- Dù Bác được tặng nhiều quần áo mới nhưng Bác đem tặng lại chúng cho những chiến sĩ, những đồng bào thiếu thốn, nghèo khó

Sự giản dị, thanh bạch thể hiện trong cách ở:

- Dù là người đứng đầu cả đất nước nhưng Bác không như những vị quốc vương phương Tây ở trong những cung điện rộng lớn xa hoa mà Bác ở nhà sàn, với căn phòng nhỏ được bày trí đơn giản nhưng gọn gàng ngăn nắp
- Những ngày ở chiến khu Việt Bắc Bác sống trong hang Pác Bó, hằng ngày ăn cháo bẹ, rau măng, và làm việc trên chiếc bàn đá đơn sơ nhưng Người vẫn vô cùng lạc quan
- Khi đất nước thống nhất, mọi người đón Bác về dinh chủ tịch nhưng Người vẫn muốn sống ở ngôi nhà sàn đơn sơ, ngày ngày chăm vườn cây, vườn rau ao cá của mình

Sự giản dị, thanh bạch thể hiện trong lời nói và cách cư xử với nhân dân:

- Bác luôn chỉ dạy nhân dân, bộ đội đặc biệt là thế hệ thanh thiếu niên những bài học trong cách hành xử để trở thành một công dân tốt, một người Cách mạng có phẩm chất tốt nhưng không phải bằng những bài học giáo điều mà từ những câu chuyện gần gũi mà thấm thía trong chính cuộc sống hằng ngày.
- Bác luôn luôn hỏi han, trò chuyện, tâm sự và lắng nghe tiếng nói của nhân dân, có những lần thăm làng quê, Bác còn xắn quần, lội xuống ruộng cùng làm việc với những nông dân
- Bác rất yêu thương trẻ em, Bác thường viết thư cho trẻ em để chúc mừng Trung thu, Tết cổ truyền và động viên các em học hành thật ngoan, thật tốt
- Lúc người đọc Tuyên ngôn độc lập, Người đã dừng lại và hỏi nhân dân một câu rất thân tình “Tôi nói mọi người có nghe rõ không?” khiến ai cũng vô cùng cảm động vì sự quan tâm của Bác

Kết bài:

- Nêu bài học rút ra từ lối sống của Bác:

Lối sống thanh bạch, giản dị của Bác đã trở thành một nét đẹp mang phong cách của riêng Người. Chính lối sống ấy đã trở thành một bài học quý giá cho mỗi người không chỉ một thời mà của mọi thời. Sống giản dị, thanh bạch giúp chúng ta gìn giữ phẩm chất tốt đẹp, rèn luyện những đức tính tốt và đưa mọi người lại gần nhau hơn.

Bài viết số 5 lớp 7 đề 5 - mẫu 1

Hồ Chí Minh, vị Cha già của dân tộc Việt Nam, Người đã đời đời gắn bó, chiến đấu cùng nhân dân trong hai cuộc kháng chiến trường kì không ngại gian lao, không cần sự đền đáp. Bác đã hiến trọn cuộc đời mình cho dân tộc, cho đất nước Việt Nam. Ở Người hội tụ nhiều phẩm chất tốt đẹp mà thế hệ chúng ta cần noi theo và học hỏi. Một trong số đó là lối sống vô cùng giản dị, thanh bạch của Người.

Bác Hồ giản dị từ cách ăn mặc và sinh hoạt thường ngày. Ăn thì vẫn cà pháo, tép đồng kho, rau muống luộc; lúc ăn, Bác không để rơi vãi một hạt cơm, ăn xong, cái bát bao giờ cũng sạch và thức ăn còn lại thì được sắp xếp tươm tất. Bác bảo ăn món gì phải hết món ấy, không được để lãng phí. Có quả chuối hơi “nẫu”, nhiều người ngại không ăn, Bác bảo lấy dao gọt phần nẫu đi để ăn. Khi đi công tác các địa phương, Bác thường bảo các đồng chí phục vụ chuẩn bị cơm nắm, thức ăn từ nhà mang đi. Chỉ khi nào công tác ở đâu lâu, Bác mới chịu ăn cơm, nhưng trước khi ăn, bao giờ Bác cũng dặn “chủ nhà” là: Đoàn đi có từng này người, nếu được, chỉ ăn từng này, từng này... Ở việc làm nhỏ đó, chúng ta càng thấy Bác quý trọng biết bao kết quả sản xuất của con người và kính trọng như thế nào người phục vụ. Căn nhà cũng chỉ có vài ba phòng nhưng lúc nào cũng gió lộng, hòa hợp với thiên nhiên. Tiện nghi thì rất ít, đơn sơ: giường gỗ, màn cá nhân, chiếc quạt nan, ở trong ngôi nhà gỗ cất khiêm nhường tại một góc vườn. Trên bàn làm việc, Bác không bày biện nhiều đồ, chỉ là tiện nghi tối thiểu để đọc, viết. Tất cả những vật dụng chỉ có thể nhưng Bác vẫn làm việc và sống vui vẻ với hoàn cảnh hiện tại của mình. Nỗi băn khoăn lớn nhất của Bác chỉ mong sao dân tộc ta thoát khỏi vòng lệ thuộc của các nước phương Tây để có một cuộc sống tự do, ấm no và hạnh phúc. Bác luôn luôn quan tâm và gần gũi, cởi mở với người khác. Người giúp việc của Bác chỉ đếm trên đầu ngón tay, Trường, Kì, Kháng, Chiến, Nhất, Định, Thắng, Lợi là những người may mắn được chăm sóc và gần gũi với Bác nhất. Thế nhưng, những gì Bác tự làm được thì Bác không cần ai giúp. Trong cái mặc hàng ngày, Bác Hồ cũng giản dị, gần gũi với nhân dân như thế. Nhắc đến Bác, ta thường nghĩ ngay đến hình ảnh. Người trong bộ quần áo ka ki trắng, đôi dép lốp cao su đã sờn và chiếc gậy ba-toong. Trong kháng

chiến gian lao, vào mùa đông rét mướt, Bác được một đồng chí nước ngoài tặng một chiếc áo ấm nhưng Bác lại lấy đó làm quà tặng những người chiến sĩ ngoài chiến trường. Như nhà thơ Tố Hữu đã viết:

“Nhà Bác đơn sơ một góc vườn

Gỗ thường mộc mạc chẳng mùi sơn

Giường mây, chiếu cói đơn chăn gối

Tủ nhỏ vừa treo mấy áo sờn”

Người gần gũi thân tình như người bác, người cha, người ông, không hề có sự phân cách giữa lạnh tỵ và nhân dân, Bác tặng kẹo cho trẻ thơ, tặng lụa cho cụ già, vỗ tay cất nhịp cùng hát bài kết đoàn.

Lối sống giản dị của Bác còn được thể hiện qua cả lời ăn, tiếng nói. Bác nói được với mọi người, hơn thế, nói được với mỗi người, bởi đó là tiếng nói chân thực, giản dị; giản dị vì trước hết là tiếng của một tấm lòng.

Về lĩnh vực văn nghệ, Bác rất giản dị ở sự nhìn nhận, đánh giá bản thân. Mặc dù, Người là nhà thơ, nhà văn lớn nhưng Người chưa một lần nhận mình là nhà thơ, nhà văn. Viết thơ, văn, Bác không câu nệ về đề tài, những gì có trong cuộc đời, đến như mất cái gậy, rụng chiếc răng... Người đều đưa vào thơ. Bác cũng rất giản dị về việc lựa chọn thể loại, không nhất thiết là truyện, ký, kịch hay thơ...; thơ thì thơ luật hay thơ tự do, làm thơ luật nhưng đâu có bị khuôn vào niêm luật, dùng cả văn ngôn lẫn bạch thoại, thơ tứ tuyệt mà vẫn viết quá bốn câu... (tập “Nhật ký trong tù”). Trong truyện, kết hợp nhiều yếu tố, đưa vào cả huyền thoại, viễn tưởng chính trị (“Lời than vãn của bà Trưng Trắc”, “Con người biết mùi hun khói”...). Có thể nói, Bác viết văn, làm thơ một cách giản dị, làm chủ nghệ thuật như đã làm chủ thời gian, sinh hoạt, tiện nghi, tình thế, lịch sử... Người phá bỏ các quy phạm nghệ thuật gò bó mà chỉ giữ lại quy luật chung nhất của nghệ thuật mà thôi. Giọng điệu văn thơ cũng giản dị, chẳng thấy Bác cao đạo, đại ngôn, khẩu khí “vĩ nhân” bao giờ. Có những bài thơ của Bác ngay cả người giàu trí tuệ, am hiểu văn hóa, văn học, vẫn chưa hiểu hết. Đề dịch “Ngục trung nhật ký” của Bác, Viện Văn học đã tập trung những nhà Hán học uyên thâm, những nhà thơ xuất sắc do ông Nam Trân đứng đầu, thế mà dù đã có

gắng, nhưng không ít bài dịch vẫn lạc giọng nguyên tác. Không phải là nhà nghiên cứu phê bình, dịch thuật thiếu tài năng, càng không phải thiếu tình với thơ Bác, mà chỉ do thơ Bác giản dị quá, tự nhiên đến mức không ngờ.

Tại sao Bác giản dị đến nhường ấy? Bởi con người Bác là sự kết tinh của nhiều nền văn hóa. Bác làm chủ hoàn toàn được mình về trí tuệ, tình cảm, bởi Bác sống “như trời đất của ta”, hiểu được lẽ Trời Đất, thiên mệnh, sống hòa nhịp với con người, với thời gian hiện tại nhưng lại hướng về tương lai, nghĩa là Người là biểu tượng của nhân loại ở thời kỳ “từ vương quốc của tất yếu sang vương quốc của Tự do”

Như vậy, nếp sống giản dị của Chủ tịch Hồ Chí Minh không chỉ đơn thuần là tiết kiệm mà mang ý nghĩa rất cao đẹp. Người tiết kiệm nhưng không ki bo, kiệt xỉ, không lãng phí, phô trương. Sự giản dị, thanh bạch trong đời sống của Người là một tấm gương sáng cho những thế hệ người Việt chúng ta noi theo.

Bài viết số 5 lớp 7 đề 5: Hãy chứng tỏ rằng Bác Hồ sống vô cùng giản dị, thanh bạch - mẫu 2

Sinh thời, Bác Hồ thường căn dặn đồng bào, đồng chí phải biết “Cần, kiệm, liêm, chính” và chính bản thân Bác đã gương mẫu thực hiện lối sống rất mực văn minh đó. Trong đời sống hàng ngày, Người vô cùng giản dị, thanh bạch.

Với cương vị một Chủ tịch nước, Bác có quyền được hưởng những chế độ đãi ngộ đặc biệt xứng đáng với vị trí của mình. Nhưng thật lạ kì, dù khi cách mạng còn trong thời kì khó khăn, gian nan hay khi đã thành công, Bác vẫn giữ lối giản dị từ cái ăn, cái mặc, cái ở đến cách làm việc đời thường.

Bữa ăn của Bác rất thanh đạm, thường chỉ có dưa cà, mắm muối. Trong thời kì trước cách mạng, khi ở bất kì nơi nào Bác cũng tự trồng rau, nuôi gà để tăng gia, cải thiện bữa ăn. Sau này, cách mạng thành công, bữa cơm của Người vẫn thanh đạm như thế, có món gì ngon, Người lại mời các cô chú phục vụ lên ăn cùng. Nhà thơ Chế Lan Viên từng viết về Bác: “Bác thường bỏ miếng thịt gà mà ăn trộn quả cà xứ Nghệ”.

Trong cái mặc hàng ngày, Bác Hồ cũng giản dị, gần gũi với nhân dân như thế. Nhắc đến Bác, ta thường nghĩ ngay đến hình ảnh Người trong bộ quần áo kaki trắng, đôi dép lốp cao su đã sờn và chiếc gậy ba-toong. Trong kháng chiến gian lao, vào mùa đông rét mướt, Bác được một đồng chí nước ngoài tặng một chiếc áo ấm nhưng Bác lại lấy đó làm quà tặng những người chiến sĩ ngoài

chiến trường. Sau này, khi Bác đã đi xa, những gì còn lại của Người khiến lòng ta không khỏi xúc động:

“Đôi dép đơn sơ, đôi dép Bác Hồ

Bác đi khắp nẻo quê nhà Bác ơi!”,

“Tủ nhỏ vừa treo mấy áo sờn”,...

Không chỉ vậy, những ngôi nhà Bác từng ở cũng theo Người đi vào huyền thoại. Chẳng ai có thể quên được hang Pắc Bó, núi Các Mác, suối Lê-nin nơi Bác ở trong những năm 1941 khi vừa về nước. Kháng chiến thành công, Người lại lần lượt ở những ngôi nhà ba gian rồi nhà sàn “lộng gió thời đại” như cố Thủ tướng Phạm Văn Đồng từng ca ngợi. Những ngôi nhà ấy có thể khác nhau về kiểu dáng nhưng đều chung nhau ở sự nhỏ nhắn, đơn giản. Những vật dụng trong đó cũng rất ít ỏi, ngoài những đồ đạc tối thiểu phục vụ cuộc sống và công việc của Người: chiếc giường, chiếc tủ, chiếc bàn, chiếc đèn, chiếc giá sách... cũng chỉ có một lọ hoa nhỏ để trang trí. Bác đã từng được tặng một chiếc điều hòa, các đồng chí phục vụ Bác từng rất háo hức gắn thêm vào đó một lọ nước hoa nhỏ nhưng cuối cùng Bác lại từ chối nó để tặng những người thương binh mà theo Bác là “cần nó hơn”.

Trong cách làm việc hàng ngày, Hồ Chí Minh cũng là một biểu tượng mẫu mực của sự giản dị. Bác thường tự làm những việc có khả năng để tránh phiền hà cho người khác. Nơi làm việc của Bác được sắp xếp gọn gàng để có thể tìm được những thứ mình cần một cách nhanh chóng. Chuyện kể rằng, vào một ngày mưa các cô chú phục vụ định mang com từ bếp lên nhà mời Bác nhưng Bác gạt đi. Bác đã che ô đi từ nhà xuống bếp ăn bởi: Bác đi thì một mình Bác vất vả, mang com lên cho Bác thì nhiều người vất vả. Tất thấy mọi người đều xúc động vô cùng...

Bác Hồ là vậy! Sự giản dị, thanh bạch trong đời sống của Người là một tấm gương sáng cho những thế hệ người Việt chúng ta noi theo.

Bài văn mẫu Hãy chứng tỏ rằng Bác Hồ sống vô cùng giản dị, thanh bạch số 3

Với cương vị một Chủ tịch nước, Bác có quyền được hưởng những chế độ đãi ngộ đặc biệt xứng đáng với vị trí của mình. Nhưng thật lạ kì, dù khi cách mạng còn trong thời kì khó khăn, gian nan

hay khi đã thành công, Bác vẫn giữ lối giản dị từ cái ăn, cái mặc, cái ở đến cách làm việc đời thường.

Bữa ăn của Bác rất thanh đạm, thường chỉ có dưa cà, mắm muối. Trong thời kì trước cách mạng, khi ở bất kì nơi nào Bác cùng tự trồng rau, nuôi gà để tăng gia, cải thiện bữa ăn. Sau này, cách mạng thành công, bữa cơm của Người vẫn thanh đạm như thế, có món gì ngon, Người lại mời các cô chú phục vụ lên ăn cùng. Nhà thơ Chế Lan Viên từng viết về Bác: “Bác thường bỏ miếng thịt gà mà ăn trọn quả cà xứ Nghệ”.

Trong cái mặc hàng ngày, Bác Hồ cũng giản dị, gần gũi với nhân dân như thế. Nhắc đến Bác, ta thường nghĩ ngay đến hình ảnh. Người trong bộ quần áo ka ki trắng, đôi dép lốp cao su đã sờn và chiếc gậy ba-toong. Trong kháng chiến gian lao, vào mùa đông rét mướt, Bác được một đồng chí nước ngoài tặng một chiếc áo ấm nhưng Bác lại lấy đó làm quà tặng những người chiến sĩ ngoài chiến trường. Sau này, khi Bác đã đi xa, những gì còn lại của Người khiến lòng ta không khỏi xúc động:

"Đôi dép đơn sơ, đôi dép Bác Hồ

Bác đi khắp nẻo quê nhà Bác ơi!"

"Tủ nhỏ vừa treo mấy áo sờn..."

Không chỉ vậy, những ngôi nhà Bác từng ở cũng theo Người đi vào huyền thoại. Chẳng ai có thể quên được hang Pắc Bó, núi Các Mác, suối Lê-nin nơi Bác ở trong những năm 1941 khi vừa về nước. Kháng chiến thành công Người lại lần lượt ở những ngôi nhà ba gian rồi nhà sàn "lộng gió thời đại" như cố Thủ tướng Phạm Văn Đồng từng ca ngợi. Những ngôi nhà ấy có thể khác nhau về kiểu dáng nhưng đều chung nhau ở sự nhỏ nhắn, đơn giản. Những vật dụng trong đó cũng rất ít ỏi, ngoài những đồ đạc tối thiết phục vụ cuộc sống và công việc của Người: chiếc giường, chiếc tủ, chiếc bàn, chiếc đèn, chiếc giá sách... cũng chỉ có một lọ hoa nhỏ để trang trí. Bác đã từng được tặng một chiếc điều hòa, các đồng chí phục vụ Bác từng rất háo hức gắn thêm vào đó một lọ nước hoa nhỏ nhưng cuối cùng Bác lại từ chối nó để tặng những người thương binh mà theo Bác là "cần nó hơn".

Trong cách làm việc hàng ngày, Hồ Chí Minh cũng là một biểu tượng mẫu mực của sự giản dị. Bác thường tự làm những việc có khả năng để tránh phiền hà cho người khác. Nơi làm việc của Bác được sắp xếp gọn gàng để có thể tìm được những thứ mình cần một cách nhanh chóng. Chuyện kể rằng, vào một ngày mưa các cô chú phục vụ định mang cơm từ bếp lên nhà mời Bác nhưng Bác gạt đi Bác đã che ô đi từ nhà xuống bếp ăn bởi Bác đi thì một mình Bác vất vả, mang cơm lên cho Bác thì nhiều người vất vả. Tất thấy mọi người đều xúc động vô cùng..

Bác Hồ là vậy! Sự giản dị, thanh bạch trong đời sống của Người là một tấm gương sáng cho những thế hệ người Việt chúng ta noi theo.

Bài văn mẫu Hãy trình bày nổi bật lối sống vô cùng giản dị thanh bạch của Bác Hồ số 4

Hồ Chí Minh là vị lãnh tụ vĩ đại, là người cha già muôn vàn kính yêu của cả dân tộc Việt Nam. Bác đã dành trọn vẹn cuộc đời mình cho đất nước, cho nhân dân. Bác là tấm gương sáng mà con người Việt Nam đời đời noi theo - một con người sống trọn đời giản dị và thanh bạch.

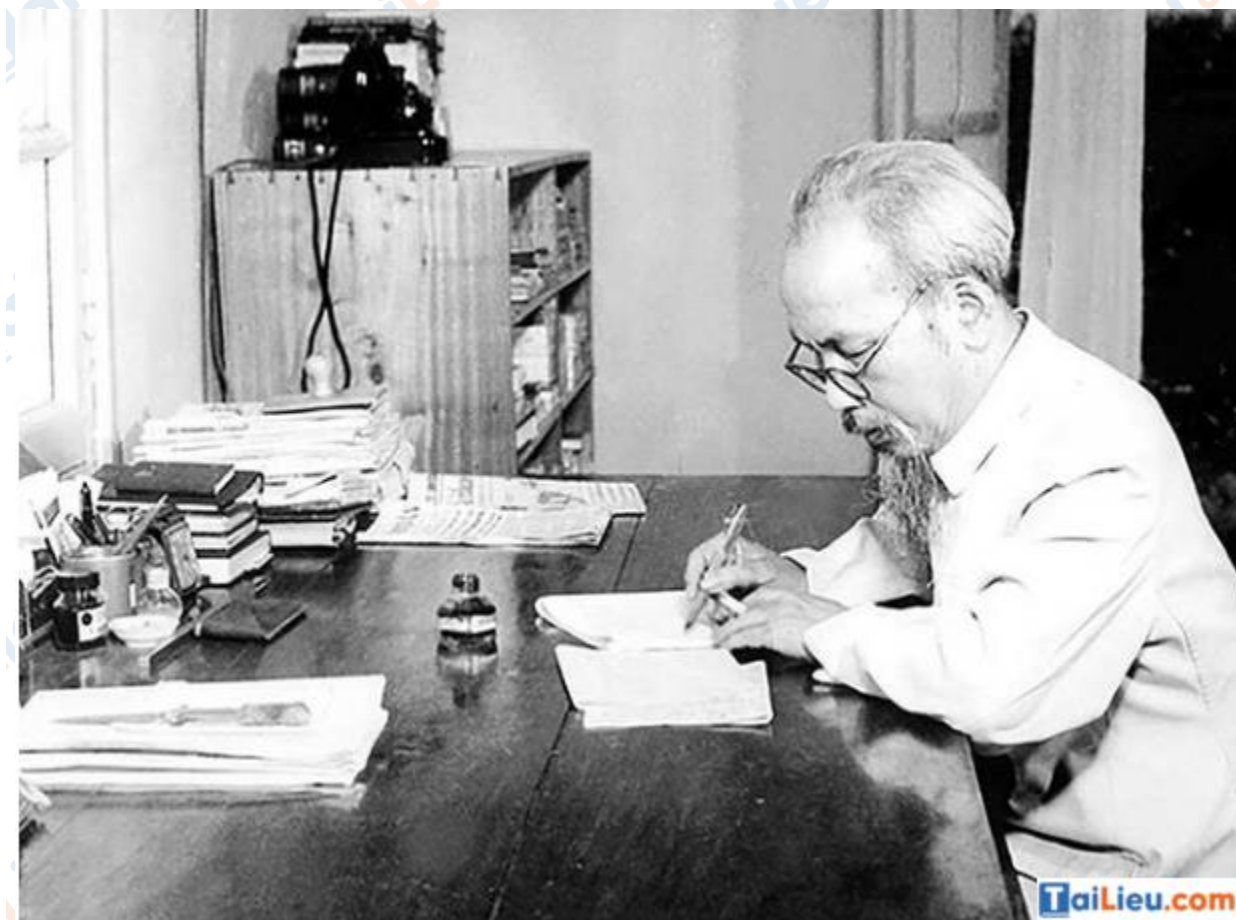
Suốt cuộc đời mình, Bác luôn giữ cho mình lối sống giản dị, thanh bạch. Bác sinh ra trong một gia đình nho giáo, tại quê hương Nghệ An hiếu học, yêu nước. Ngay từ khi còn trẻ, Bác đã nuôi chí lớn, khát khao giải phóng dân tộc. Đó là điều nổi bật trong nếp sống thanh bạch của Bác. Người thanh niên Nguyễn Tất Thành khi ấy mang theo hai bàn tay trắng, quyết tâm rời quê hương đi tìm đường cứu nước. Bác bôn ba khắp bốn biển để tìm một con đường đưa nước ta thoát khỏi lầm than.

Tìm được con đường cứu nước rồi suốt những năm tháng kháng chiến gian khổ, Bác vẫn sống giản dị, thanh cao. Cháo bẹ, rau măng...đạm bạc, Bác vẫn lạc quan trải qua một thời gian dài.

Sau này, điều kiện kháng chiến chuyển tốt hơn, Bác cũng không 1 lần yêu cầu cao hơn, cứ giản dị như thế. Lối sống giản dị của Bác thể hiện trong tất cả mọi việc, từ bữa cơm đến cách ăn mặc. Bác ăn cà pháo, tép đồng kho, rau muống luộc, khi ăn không để rơi vãi một hạt cơm. Bác tiết kiệm tiết kiệm sức dân, quý trọng công lao của nhân dân lao động. Về trang phục, đại lễ Bác mới lấy ra bộ ka ki, ngày thường chỉ mặc bộ bà ba, đi guốc gỗ hay dép cao-su. Nhà Bác ở không tiện nghi mà đơn sơ lắm. Cả căn nhà chỉ vền vẹn ba phòng sơ sài, gần gũi với thiên nhiên. Trên bàn làm việc không bày biện nhiều đồ, chỉ để thuận lợi đọc, viết. Bác luôn quý trọng, giữ gìn, vui vẻ sống và làm việc với hoàn cảnh đó.

Bác sống giản dị, thanh bạch, hòa hợp với thiên nhiên, cả đời chỉ lo nghĩ làm sao cho dân được ấm no, hạnh phúc. Bác gần gũi, thương yêu nhân dân như yêu thương những người thân ruột thịt. Bác tặng kẹo cho trẻ thơ, tặng lụa cho cụ già “sữa để em thơ, lụa tặng già... Sống hi sinh cho nước, cho dân, thời gian rảnh cũng chỉ để hồn mình hòa hợp với thiên nhiên, cây cỏ. Việc gì có thể tự làm sẽ không sai khiến hay nhờ vả cấp dưới, thanh bạch đoan chính vô cùng.

Từ ngày đất nước còn chìm trong chiến tranh đến ngày trở thành chủ tịch nước, Bác vẫn giản dị. Những ngày trước, khi vội vã lên đường ra trận, không có thời gian nghỉ ngơi, giặt giũ quần áo, Bác chẳng ngại cùng anh em bộ đội vắt quần áo vào gậy, vắt trên vai, vừa đi vừa hong khô, gần gũi, giản dị. Bác đã đi nhiều nơi, tiếp xúc với nhiều nền văn hóa khác nhau, làm việc và chịu không ít khó khăn trên đất khách. Thế nhưng, sự giản dị của Bác vẫn ngày càng tốt đẹp.

Lối sống giản dị của Bác thể hiện trong cả lời ăn, tiếng nói, qua tâm hồn và tình yêu thương. Bác luôn suy nghĩ cho người khác, lo cho chiến sĩ, cho dân công, lo cho cả chuyện hạnh phúc của một nữ đồng chí. Năm 1945, Bác tiên phong nhận ăn để góp “hũ gạo cứu đói” cứu sống bao

người. Bác dành tình thương và sự quan tâm đặc biệt cho thiếu niên, cho thế hệ trẻ Việt Nam. Bác khuyên mọi người phải biết đoàn kết, yêu thương, giúp đỡ lẫn nhau. Bác công bằng trong mọi việc, ngoài việc phê bình, Bác nhắc nhở chúng ta còn phải tự phê bình để bản thân ngày càng tốt đẹp.

Những câu chuyện về lối sống giản dị, thanh bạch của Bác không được ghi lại cụ thể trên bất kỳ trang sách nào nhưng luôn rõ ràng trong tiềm thức nhân dân ta. Bác không câu nệ về đề tài, những gì có trong cuộc đời Bác đều đưa vào thơ. Bác viết văn, làm thơ một cách giản dị, làm chủ nghệ thuật như đã làm chủ thời gian, sinh hoạt, tiện nghi, tình thế, lịch sử... Cuộc đời Bác là tấm gương sáng mà thế hệ người Việt đời đời kính trọng và noi theo.

Bác đã đi xa mãi mãi, nhưng hình tượng vị lãnh tụ sống giản dị, thanh bạch vẫn luôn sống mãi trong trái tim mỗi con người Việt Nam. Mỗi công dân, nhất là thế hệ trẻ cần học tập và làm theo tấm gương của Bác. Cả dân tộc Việt Nam mãi mãi khắc ghi và tự hào về Bác.

“Tháp Mười đẹp nhất bông sen

Việt Nam đẹp nhất có tên Bác Hồ”

Mẫu bài văn Hãy chứng tỏ rằng Bác Hồ sống vô cùng giản dị, thanh bạch số 5

Chủ tịch Hồ Chí Minh- vị cha già muôn vàn kính yêu của dân tộc, cũng là Người đã dành trọn một đời vì dân, vì nước, để rồi ngay khi đã trở về với đất mẹ, Người vẫn để lại trong lòng muôn người dân Việt Nam một nỗi buồn thương, nhớ tiếc. Nhắc đến Người, ta còn nghĩ đến một người có lối sống giản dị và thanh bạch.

Sống giản dị và thanh bạch là lối sống đẹp, đó là không cầu kì, xa hoa, nhưng cũng không phải là hà tiện, mà đó là sống sao cho phù hợp với hoàn cảnh và điều kiện vốn có của bản thân, rộng là của gia đình và dân tộc.

Chủ tịch Hồ Chí Minh là người có rất nhiều lối sống đẹp và nếp sống giản dị, thanh cao là một trong đức tính ấy. Nó được biểu hiện trên nhiều phương diện khác nhau và được thể hiện trong cuộc sống thường nhật của Bác.

Người ta vẫn còn nhắc đến một câu chuyện về vị Cha già của dân tộc với trang phục không phải là cầu kỳ, xa hoa như những ông hoàng, bà chúa thời viễn cổ, cũng chẳng phải gấm vóc hay lụa là mà đó là bộ quần áo kaki đã phai màu theo năm tháng cùng đôi dép cao su quen thuộc mà chúng ta vẫn hay gọi là đôi dép cụ Hồ. Khi gặp những người lao động, Bác không hề vận trang phục để tạo ra khoảng cách giữa lãnh tụ và người dân mà đó là bộ quần áo bà ba nâu.

Đồ dùng của Bác cũng vô cùng giản dị đơn sơ. Người ta khi đến thăm nhà Bác kể lại rằng Bác sống trong một ngôi nhà sàn nhỏ nhưng rất gọn gàng. Trong nhà, những đồ dùng đã cũ nhưng đều được Bác hết sức nâng niu, trân trọng, là chiếc giường nhỏ đơn sơ, là chiếc đài cũ mà Bác vẫn thường xuyên sử dụng để nghe tin tức và vài ba chiếc ghế để Bác tiếp đón khách. Những đồ vật tuy giản dị ấy nhưng đã nói lên phẩm chất của một con người sống không xa hoa và cầu kì.

Không chỉ vậy, những sinh hoạt thường ngày của Bác cũng rất giản dị và thanh bạch. Đó không phải những món ăn là cao lương mỹ vị mà chỉ là nôi cá kho hay cháo hoa. Nhưng thức ăn giản dị mà đơn sơ đó nhưng lại đưa Bác về gần với đời sống và tâm hồn Việt.

Mặc dù là Người học rộng, tài cao, thông hiểu nhiều tiếng và biết văn hóa của nhiều dân tộc khác trên thế giới nhưng khi nói chuyện với những người dân lam lũ, ít chữ, Bác lại dùng những từ rất giản dị mà gần gũi, chứ không hề tạo ra khoảng cách.

Chính lối sống giản dị và thanh bạch đó đã góp phần làm nên phong cách của chủ tịch Hồ Chí Minh. Đặt trong hoàn cảnh của những năm đất nước còn nghèo đói, khó khăn, lối sống ấy chính là mẫu mực cho muôn người học hỏi, đặt trong thời buổi mà con người mà con người ta đang chạy đua theo lối sống Tây hóa, Âu hóa, gạt bỏ những giá trị truyền thống tự lâu đời là bản sắc của dân tộc thì lối sống ấy còn thức tỉnh con người ta sống cao đẹp, sống giản dị sao cho phù hợp với điều kiện và hoàn cảnh của bản thân và dân tộc hơn.

Đến hôm nay và đến tận mãi sau này, những phẩm chất tốt đẹp của Chủ tịch Hồ Chí Minh mãi là tấm gương cho muôn người dân Việt Nam noi theo. Người đã đi xa rồi, nhưng Người vẫn mãi bên chúng ta để soi đường tỏa lối cho ta trên con đường đi tới tương lai và bồi đắp tâm hồn mỗi người Việt ngày càng phong phú, tốt đẹp, sống đúng với phẩm chất của CON NGƯỜI thực sự!

Viết bài tập làm văn số 5 lớp 7 đề 5 - Bài tham khảo 6

Trong suốt cuộc đời hoạt động cách mạng vì nước, vì dân, dù ở bất kỳ cương vị nào, từ một người phụ bếp trên con tàu “Amiran Latouche Tre ville” lúc ra đi tìm đường cứu nước, cho đến khi trở thành Chủ tịch Đảng, Chủ tịch nước, Bác Hồ vẫn giữ một nếp sống vô cùng giản dị. Đó cũng chính là điểm nổi bật trong phong cách, đạo đức của Người.

Theo lời kể của những người từng được sống gần Bác hoặc qua những tư liệu còn lưu trữ được, chúng ta thấy việc ăn, mặc, ở cũng như sinh hoạt, chi tiêu hàng ngày Bác đều hết sức tiết kiệm. Mỗi bữa ăn, Bác quy định không quá 3 món và thường là các món dân tộc như: tương cà, dưa, cá kho... Bác bảo ăn món gì phải hết món ấy, không được để lãng phí. Có quả chuối hơi “nẫu”, nhiều người ngại không ăn, Bác bảo lấy dao gọt phần nẫu đi để ăn. Khi đi công tác các địa phương, Bác thường bảo các đồng chí phục vụ chuẩn bị cơm nắm, thức ăn từ nhà mang đi. Chỉ khi nào công tác ở đâu lâu, Bác mới chịu ăn cơm, nhưng trước khi ăn, bao giờ Bác cũng dặn “chủ nhà” là: Đoàn đi có từng này người, nếu được, chỉ ăn từng này, từng này...

Có thể dẫn ra nhiều câu chuyện về cách ăn uống chất chiu, tiết kiệm của Bác. Thậm chí liên hoan chào mừng Ngày thành lập Đảng cũng chỉ có bát cơm, món xào, tô canh và đĩa cá. Khi tiếp đãi khách, Bác thường nói: “Chủ yếu là thật lòng với nhau”. Chiều đãi đồng chí Lý Bội Quân, người Trung Quốc đã giúp Bác mua chiếc máy chữ từ Hải Phòng mang về, Bác cũng chỉ “khao” một món canh và hai đĩa thức ăn, có thêm chén rượu gạo, tổng cộng chưa hết một đồng bạc, thế mà vẫn đậm đà tình cảm giữa chủ và khách.

Bác nói: Ở đời ai chẳng thích ăn ngon, mặc đẹp, nhưng nếu miếng ngon đó lại đánh đổi bằng sự mệt nhọc, phiền hà của người khác thì không nên. Hơn nữa, Bác luôn nghĩ đến người khác, có món gì ngon không bao giờ Bác ăn một mình. Bác sẽ cho người này, sẽ cho người kia rồi sau cùng mới đến phần mình và phần Bác thường là ít nhất.

Trong trang phục hàng ngày, Bác chỉ có bộ quần áo dạ màu đen mặc khi đi ra nước ngoài; chiếc mũ cát Bác đội khi đi ra ngoài trời; chiếc áo bông, áo len Bác mặc trong mùa lạnh và một vài bộ quần áo gụ Bác mặc làm việc mùa hè. Nói về sự giản dị trong cách ăn mặc của Bác, có lẽ ấn tượng nhất phải kể đến đôi dép cao su và bộ quần áo ka-ki. Đôi dép cao su được Bác dùng hơn 20 năm đến khi mòn gót phải lấy một miếng cao su khác vá vào, các quai hay bị tuột phải đóng đinh giữ. Còn bộ quần áo ka-ki Bác mặc đến khi bạc màu, sờn cổ áo. Những người giúp việc xin

Bác thay bộ quần áo mới thì Bác bảo: “Bác mặc như thế phù hợp với hoàn cảnh của dân, của nước, không cần phải thay”.

Về chỗ ở, khi Bác mới về nước là một hang đá thuộc Pắc Pó, Cao Bằng. Sau này vì bí mật nên Bác phải ở nhà riêng nhưng rất đơn giản. Nhà làm nhỏ, bốn bề với tay được vì tiết kiệm nguyên vật liệu. Đến năm 1954, Chính phủ chuyển về thủ đô Hà Nội, nhiều người đề nghị Bác ở Phủ Toàn quyền Đông Dương tráng lệ, nhưng Bác đã từ chối và chỉ chọn căn phòng nhỏ của người thợ điện đơn sơ bên ao cá để ở. Mãi đến ngày 17-5-1958, Bác mới chuyển về ở căn nhà sàn chỉ vền vện có 23,14 m² cho đến lúc qua đời.

Nhận xét về nếp sống giản dị của Bác, một tờ báo nước Pháp đã viết: “Sự ăn ở giản dị đến cực độ, như một nhà ẩn sĩ, đó là một đức tính rõ rệt nhất của Chủ tịch Hồ Chí Minh. Một tuần lễ ông nhịn ăn một bữa, không phải là để hạ mình cho khổ sở, mà là để nêu một tấm gương dè xèn gạo cho đồng bào đảng làm giảm bớt nạn đói trong nước. Hết thấy mọi người xung quanh đều bắt chước hành động đó của ông...”.

Như vậy, nếp sống giản dị của Chủ tịch Hồ Chí Minh không chỉ đơn thuần là tiết kiệm mà mang ý nghĩa rất cao đẹp. Người tiết kiệm nhưng không ki bo, kiệt xỉ, không lãng phí, phô trương. Noi gương Người, học tập, làm theo tấm gương đạo đức của Người, thiết nghĩ mỗi cán bộ, đảng viên cần rèn luyện, tu dưỡng mình theo Chỉ thị 06 của Bộ Chính trị (khóa X). Điều này tưởng dễ nhưng lại rất khó. Dễ vì nếp sống của Bác rất bình thường, đơn giản nếu quyết tâm thì ai cũng làm được. Còn khó vì nếu không có tâm trong sáng, không có chí hướng, có lý tưởng, không có lòng yêu thương con người thực sự thì không thể làm được. Ngày nay, xã hội phát triển, mức sống đã cao hơn trước rất nhiều nên chúng ta đang dần được ăn ngon mặc đẹp. Song là cán bộ, đảng viên - “người đầy tớ” của dân, chúng ta phải biết hy sinh lợi ích, tham vọng của cá nhân mình để phấn đấu xây dựng một đất nước mạnh giàu theo con đường xã hội chủ nghĩa mà Đảng và Bác Hồ kính yêu đã lựa chọn.